

جایگاه اکوتوریسم در مدیریت پایدار منابع طبیعی

حیبه نظام دوست و بهمن خسروی پور

۱ دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان،

۲ عضو هیئت علمی گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

nezamdoosth@yahoo.com

اکوتوریسم به عنوان گونه‌ای از گردشگری دوران پست مدرنیسم می‌باشد و در پی شکل‌گیری مفاهیمی چون توسعه پایدار تولد یافته است، و با ظرفیت‌هایی که دارد، می‌تواند فرصت‌های توسعه‌ای را در همه ابعاد آن ایجاد کند و به عنوان راهکارهای اساسی در توسعه مطرح شود. در واقع اکوتوریسم به عنوان یک فعالیت مناسب و مستمر می‌تواند در بهبود وضعیت زیستی و معیشتی مردم بومی و جوامع محلی حاشیه اکوسیستم‌های حائز اهمیت نقش داشته و از نظر اکولوژیکی باعث کاهش فشار بر منابع طبیعی گردد. کاهش فشارهای اکولوژیکی بر منابع طبیعی، حفاظت از تعادل اکولوژیک، همکاری و مشارکت مردم بومی و جوامع محلی حاشیه مناطق حائز اهمیت زیست محیطی و افزایش سطح آگاهی‌ها و تبادل اطلاعات بین مردم بومی و جوامع محلی و مناطق شهری می‌تواند تضمین‌کننده فعالیت‌های اکوتوریسم پایدار و رسیدن به توسعه پایدار در محیط زیست و منابع طبیعی باشد. از این رو توریسم در جاهای که منابع طبیعی آن دست نخورده و بکر باشد، به شرط داشتن کمترین تأثیرات زیستی، از اولویت‌های بالای برخوردار خواهد بود. این مقاله که به روش مروری و با استفاده از منابع مکتوب و سایتهای اینترنتی تدوین شده است تلاش دارد، ضمن تعریف مفهوم، گردشگری و اکوتوریسم، ضرورت و اهمیت اکوتوریسم را با هدف دستیابی به توسعه پایدار بررسی، و در این زمینه راهکارهای لازم را ارائه نماید.

واژه‌های کلیدی: توریسم، اکوتوریسم، توسعه، محیط زیست، منابع طبیعی